

XXXVIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Forandring i § 55 i Anordningen af 29de Juli 1814 angaaende Skolevæsenet paa Landet.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 25de Januar 1866.)

Udvalget har med Hensyn til denne Sag deelt sig i et Fleertal og et Mindretal.

Fleertallet er gaaet ud fra den Anskuelse, — mod hvilken der heller ikke ved Sagens første Behandling i Thinget fremkom nogen Indsigelse, — at det maatte ansees for ønskeligt at fremme frivillige Overenskomster mellem Hartkornseierne i saadanne Skoledistricter, som have fælles Skolekasse, om at lade Ydelsen af Brændsel og Fourage til Skolelærerne hvile ligeligt paa Hartkornet. Slige Overenskomster bestaae allerede flere Steder i Landet, uden dog, paa Grund af deres frivillige Charakter, at være sikrede imod at kastes overende der- ved, at nogle Enkelte af Yderne senere und- drage sig Opfyldelsen af Overenskomsten. En saadan Sikkerhed har det foreliggende Forflag troet at finde i den ministerielle Approbation, der formeentlig vilde gjøre disse Overenskom- ster bindende for alle de enkelte Deeltagere, og Fleertallet maa dele denne Anskuelse. Man har imidlertid ikke anseet det for tilraadeligt at skride til ved en almindelig Lovbestemmelse i det Hele at ændre den nu bestaaende Fordeling af den paagjældende Byrde, men man har dog ikke næret nogen Betænkelighed ved at meddele Ministeriet en Bemyndigelse som den foreslaaede, i den fulde Overveensning, der end yderligere maatte bestyrkes ved Ministerens Udtalelser ved

Sagens første Behandling her i Thinget, at denne Bemyndigelse aldrig vilde blive benyttet, uden hvor aldeles overveiende Grunde talte for en Omordning.

Ved at overveie Sagen, navnlig ogsaa med Hensyn til de Udtalelser, der derom fremkom ved Sagens Behandling i Thinget, fandt Ud- valget sig foranlediget til at søge at erfare Mi- nisteriets Anskuelse i Henseende til de mindre Ændringer, som man maatte finde det ønskeligt at underkaste Lovforslaget, og som en Følge af denne Forhandling med Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet tillader Fleertallet sig at fremkomme med et Par mindre Ændringer til Lovforslaget, af hvilke de to første væsentlig kun ere Redactionsforandringer, medens den tredje og sidste gaaer ud paa nærmere at be- grænde den Bemyndigelse, som Forslaget giver Ministeriet, saaledes, at det i Tvivlstilfælde bliver den overordnede communale Autoritet, der faaer den afgjørende Stemme, idet man troer at turde stole paa, at denne paa den bedste Maade vil være istand til at tage alle de i de enkelte Tilfælde foreliggende Forhold i Betragt- ning, uden at være hildet af nogen directe Interesse i Sagens Afgjørelse.

Et Mindretal (Dresing og Madsen) kan ikke erkjende, at det er stemmende med en